

Učenec Mihec: »Pri nas smo lepa nabrana jabelka djali pod streho na strop, — pa nam jih je pol sognjilo«.

Učitelj: »Poslušajte, vam bom povedal, kako se jabelka naj bolje in dolgo hranijo! Jabelka se morajo odbrati, dobre iz med drugih. Boljše naj se položé v hramu na pletenice, pa tako, da se ne dotikajo eno drugega. Potem naj se dobro zapró vrata in okna, in v hramu naj se zapali ogenj z vinskimi tertami tako, da se naredí veliko dima, in da se ves hram dobro zakadí. To naj se dela kakik 4 ali 5 dni zaporedoma, dokler niso jabelka od dima nekoliko osušene. Take naj se položé v kako skrinjo ali v zaboj, kjer je polno rezanice iz režene slame, pa tudi tako, da se ne dotikajo, in skrinja ali zaboj naj se zaprè. Tako ostanejo jabelka celo leto popolnoma zdrave, in se tudi lahko po svetu pošiljajo. Se vé, da se to stori le z nekoliko jabelki, kakoršnih hoče kdo dalje prihraniti«.

Opazka k g. Istinovičemu odgovoru.

Ljubi gospod!

V svojem odgovoru ste posamesne stavke tergali in jemali iz celote »Tovarševih« spisov, ter ste z nekako zvijačno logiko vpiraje se na posamesne izreke Svetoslavu podtikovali misli, ki jih ni nikdar terdil, in grajali reči, ki jih ni nikoli zagovarjal. Kar pa ste navedli resničnih prigodkov, pa ž njimi ravno to terdite, kar je izrekel »Tovarš«, ki je djal: »Ljudstvo je takošno, kakoršna je šola; kajti šola je učenik in učenci = šola je (cum discrimine) sercialo svojega časa«. Drugo najdete pa razjasnjeno v Helfertovi knjigi: »Geschichte der österreichischen Volksschule« na str. 11. in 33., in pa tudi v »Tovaršu«, največ v III. tečaju, v listih 9 — 13.

»Tovarš«.

Novice.

Iz beljaške dekanije, 26. okt. F. V. — Včeraj, to je 25. t. m., je bil v Beljaku učiteljski zbor, pri katerem je bilo razun perversednika, č. g. častnega korarja in dekana 7 duhovnikov in 17 učiteljev nazočnih. Ob 1/2 9^h je bila v mestni cerkvi velika sv. masa, pri koji so tudi učitelji peli in godli. Po božji službi so v za shod odločeni izbi č. g. dekan, Jan. Ravpelj, v vvodnem govoru govorili o poterpežljivosti in zvestobi v učiteljskem stanu. Ako bodem celi ovi govor dobiti mogel, tako ga bodem — in tudi še kaj več o razgovorih pozneje priobčil častitim »Tovarševim« čitateljem.*) Za vvodnim

*) Prosimo, Vam bomo hvaležni!